

Tuần Báo Vô Vi

7 tháng 9 năm 2014

Số 202

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Mỗi Tấm Hình Là Một Câu Chuyện
- Tình Thầy Tận Độ
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tình nào là tình bất diệt?
2. Hoa quả ở thế gian luôn luôn bị cắt hái nhưng vẫn còn sanh tồn tại mặt đất tại sao?
3. Đường nào là đường dài nhất?
4. Tình thâm của đạo mẫu là sao?
5. Muốn có được sự tự nhiên và hồn nhiên thì phải làm sao?
6. Cuộc sống tâm linh là cuộc sống gì?
7. Thiện nhân là gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Amphion 12-11-96 1:09 AM 1) Hỏi: <i>Tình nào là tình bất diệt?</i> Đáp: Thừa tình Trời là tình bất diệt, luôn luôn ban chiếu cho nhơn sanh cảm nhận sự bình an của cuộc sống. Kệ: Tình thương ban chiếu chuyển trong ngoài Mến cảm tình thương chẳng tại ai Cấu trúc siêu nhiên Trời độ phước Tình thương dào dạt dẫn đường dài.	Amphion 13-11-96 3:04 AM 2) Hỏi: <i>Hoa quả ở thế gian luôn luôn bị cắt hái nhưng vẫn còn sanh tồn tại mặt đất tại sao?</i> Đáp: Thừa vật thể là tạm nhưng liên diễn vẫn tồn sanh, tiến hóa tới vô cùng chiếu theo diễn khí của Trời Đất mà hình thành. Kệ: Vạn linh tiến hóa sanh tồn tiến Duyên nợ Trời ban chẳng có phiền Sanh mang tạm thời quy luật tiến Về không thanh nhẹ vẫn còn duyên.
Amphion les Bains 13-11-96 4:00 AM 3) Hỏi: <i>Đường nào là đường dài nhất?</i> Đáp: Thừa đường tu là đường dài nhất, cứ lầm lì đi tới, không bao giờ lùi bước, cuối cùng mới cảm thức được đường đạo là vô cùng tận, chơn lý tròn trịa và không méo mó, càng thực hành sẽ càng cảm thức chiều sâu của đạo mẫu. Kệ: Mầu nhiệm thanh điển phát quang (6) Chơn tu chẳng có bàng hoàng (6) Minh tâm kiến tánh tâm an lạc Trời Đất hữu tình tự phát quang.	Amphion 14-11-96 3:04 AM 4) Hỏi: <i>Tình thâm của đạo mẫu là sao?</i> Đáp: Thừa tình thâm của đạo mẫu là do hành giả chịu hành pháp tinh tấn thì sẽ có cơ hội tự tháo gỡ bớt nghiệp lực thì sẽ cảm thấy được sự may mắn sẽ đem lại nhiều sự bất ngờ không cần phải mưu mô và khổ tâm, việc sẽ thành trong sự huyền diệu và tốt đẹp. Kệ: Mưu mô cực khổ chẳng hình thành Giải quyết siêng tu lại đạt nhanh Quy hội tình Trời trong ổn định Chẳng còn mê chấp chẳng còn danh.
Paris 15-11-96 5:27 AM 5) Hỏi: <i>Muốn có được sự tự nhiên và hồn nhiên thì phải làm sao?</i> Đáp: Thừa muốn có sự tự nhiên và hồn nhiên thì phải giải bỏ trần tâm, bằng cách thực hành pháp môn tinh tấn, hướng đi sẽ đổi chiều hướng về ánh sáng vô cùng tận mà thực hành, thì sẽ khôi phục trật tự điện năng trong lúc sơ sanh thanh nhẹ, mọi việc sẽ được an bài tốt đẹp. Kệ: Giải mê phá chấp chẳng ưa thêm Trí tuệ phân minh chẳng bớt thêm Tĩnh táo an vui không dấy động Về nguồn thanh nhẹ tiến đêm đêm.	Paris 16-11-96 5:30 AM 6) Hỏi: <i>Cuộc sống tâm linh là cuộc sống gì?</i> Đáp: Thừa cuộc sống tâm linh là cuộc sống tự thoát khỏi phần lao lý lo âu, trở về với thực chất tự nhiên và hồn nhiên, thanh thoát trong thanh tịnh. Kệ: Bình tâm thanh tịnh tự phân minh Đời đạo chơn hồn quy tiến trình Tha thiết tự tu tâm chuyển thức Vía hồn thanh nhẹ lại càng minh.

Paris, 17-11-96 5:30 AM

7) **Hỏi:** *Thiện nhân là gì?*

Đáp: Thừa thiện nhân là bằng lòng tu sửa nghiệp tâm của chính mình, nhiên hậu mới gọi là thiện nhân, sửa mình tâm thức thanh nhẹ tức là biết quý trọng nguyên lý của Trời Đất ân ban, hình thành một cuộc sống còn tại thế, học hỏi trong nhin nhục thăng hoa phần hồn, quý yêu Trời Phật dứt khoát không làm điều ác, thân tâm thường lạc.

Kệ:

Khai minh trí tuệ hiểu tâm thân
Nguyên lý Trời ban nguyện góp phần
Trí ý không ngừng thăng tiến hóa
Bền lâu vững tiến sống chuyên cần.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Nguyên Điển Chung Hình

*“Nguyên điển chung hình xuyên tiến giải
Phân minh lý luận lập thanh đài
Hư không minh triết quy thời giác
Pháp giới môn huân chuyển tiến hoài”*

“Nguyên điển chung hình”: Ai cũng có một chủng tử từ xa xưa kết tập tới ngày nay, chung một hình thù duyên dáng ở thế gian. *“Xuyên tiến giải”*: Đó, từ nhỏ đến lớn sự thay đổi nó tiến giải mãi chớ không có bao giờ ngưng.

“Phân minh lý luận lập thanh đài”: Lúc đó, mình phân minh lý luận là mình tiến về cái thanh, thấy cái thanh là trường cửu và cao quý mình tiến về cái đó mới kêu là thanh đài.

“Hư không minh triết quy thời giác”: Đó, chúng ta đi tới cái hư không minh triết, sự sáng suốt vô cực vô biên ở bên trên nó quy thời giác nó tới cơ duyên giác tâm không có động loạn nữa.

“Pháp giới môn huân chuyển tiến hoài”: Lúc đó, động là tiến hóa, động tưởng tới là có ánh sáng luôn luôn.

*“Tiến hoài đời đạo phân hai
Tình thương hai giới đêm ngày sửa sai”*

Chúng ta tiến hoài đời đạo phân hai, chúng ta phân đời đạo rõ ràng nhưng mà tình thương hai giới, đời phải hết sức tận tụy thương yêu đời, đạo cũng vậy

phải tận tụy thương yêu đạo thì hai cái nó mới giác được. Ngày đêm chúng ta hai giới đêm ngày chúng ta sửa sai. Sửa sai là gì? Sửa cái trước lưu cái thanh. Như các bạn bây giờ, mỗi đêm mỗi tu là sửa cái trước lưu cái thanh. Đời đối với bản thể, đạo đối với thanh điển thì hai giới đó đêm ngày luôn luôn sửa sai.

*“Minh tâm kiến thức thanh đài
U mê cũ kỹ sửa hoài không nên”*

Chúng ta minh tâm kiến thức thanh đài, chúng ta sửa rồi chúng ta thấy cái tâm trạng thấy cái tội lỗi, thấy cái sự tâm tối, thấy cái bản tánh thô kệch, xấu xí, nhỏ mọn của chúng ta. Ta kiến thức chúng ta thấy, rồi chúng ta mới thấy tới thanh đài, thấy cái nhỏ mọn mà chúng ta từ cái nhỏ mọn xây dựng lên cho nó. Nó là trước mà xây dựng lên tiến tới thanh là nó tiến tới thanh đài.

“U mê cũ kỹ sửa hoài không nên”: Lấy cái hình thức bề ngoài hữu vi rồi làm cái chuyện cũ kỹ hồi xưa ông cha tôi tu như vậy, tôi phải tu như vậy. Bây giờ, tôi có óc thông minh tôi không chịu nghiên cứu cái đó sửa hoài không nên, tu hoài tu hủy tu không có tới đâu là đâu hết.

*“Thanh cao sẵn có tàng nền
Tiến lên tận hưởng tạm quên thế tình”*

Cái thanh cao ở bên trong và sự sáng suốt của các bạn, các bạn tu mà các bạn sợ: sợ Phật, sợ Tiên, sợ Thánh, sợ người truyền pháp, sợ đủ thứ sợ, sợ tai nạn thì các bạn đâu thấy sự thanh cao của các bạn. Mà các bạn tu về Vô Vi rồi, các bạn thấy thanh cao sẵn có tảng nền, có rõ ràng chính mình tiến tới đó, trong cái khổ chúng ta không bao giờ thấy cái khổ nữa.

“Tiến lên tận hưởng tạm quên thế tình”: Cứ việc làm việc hăng say đời cũng như đạo thì chúng ta quên cái sự động loạn nói mà không làm, động phá tâm can trí óc của chúng ta, phao đủ thứ mà không làm được việc gì hết trôi. Cho nên, chúng ta phải tiến lên tận hưởng cái gì cũng ở trong thực hành mới đạt tới kết quả tốt.

“Càng tu càng rõ thân hình

Huyền cơ tạo hóa chính mình khai minh”

Mình càng tu càng rõ thân hình, mình rõ thấy trách nhiệm của mình đối với bản thể này, cái tiểu thiên địa này. Cái huyền cơ của tạo hóa, cái huyền bí cơ cấu tạo hóa hóa sanh sanh chúng ta xuống thế gian, chính mình phải khai minh, mình phải chịu trách nhiệm chớ không ai lo cho mình được hết, đừng có ý lại như cha mẹ, ý lại đủ thứ, không được. Chúng ta khai thông rồi chúng ta mới hiểu rõ mọi người đã vì mình, mình phải vì mọi người.

“Tu thời phải giữ niềm tin

Chính mình có thể chuyển khuynh tiến hòa”

Mình tu mình hiểu, mình phải tìm hiểu nơi khả năng tự tiến của mình, mình tin nơi khả năng của mình.

“Chính mình có thể chuyển khuynh tiến hòa”: Mình có thể đổi tất cả những tập quán xa xưa cũ kỹ phong kiến kia để tiến hòa với cái sự thanh cao ở bên trên.

“Pháp đài chơn lý chẳng xa

Thiên đàng trước mắt ta hòa tiến thân”

Cái pháp đài chơn lý chẳng xa, chơn lý ở trước mắt các bạn ở ngay trung tim chân mày các bạn, khi mà các bạn thấy rồi, soi hồn rồi đầy đủ, pháp luân đủ, nó sẽ bật sáng thiên đàng trước mắt. Cảnh nhẹ nhàng trước mắt ta hòa tiến thân, lúc đó chúng ta tiến càng tiến càng nhẹ. Có nhiều bạn ngồi thiền, ngồi hai ba tiếng đồng hồ thấy mình nhẹ nhõm, thấy

không có nặng nhọc gì hết, thấy như mười lăm hai mươi phút, đó là mình đã hòa rồi, mình tiến thân.

“Lục căn cho đến lục trần

Hợp phân tan tựu mỗi phần giải thông”

Cái bên trong chúng ta có lục căn, bên ngoài cũng có lục trần, đó. Hợp phân tan tựu, nó tựu rồi nó tan, kích động rồi phản động rồi cũng phải tan là chúng ta hiểu rõ ràng mình bạch hợp phân tan tựu mỗi phần giải thông, rồi nó sẽ yên vui không có lo lắng chi mà khổ cực. Cái đó là cái nặng trước.

“Bên trên định luật hóa công

Có sanh có dưỡng có mong chủ hòa”

Bên trên định luật hóa công rõ ràng, bởi vì nếu mà các bạn không quân bình tư tưởng các bạn, các bạn không có hiểu được cái nguyên năng từ bộ đầu xuống chân và ngoài càn khôn vũ trụ được, bạn phải thanh tịnh mới thấy. Cho nên phải nhờ cái tu sửa chữa đầu đó cho nó quân bình, rồi mình thấy ra mình có sanh có dưỡng, thiết hoa quả vạn vật đã nuôi con người. Chúng ta hưởng biết bao nhiêu của thế gian, sanh ra làm con người hưởng từ nhỏ tới lớn. Bây giờ thành cái bản thể gỗ ghề có mong chủ hòa, mong một ngày kia được an vui giữa người và người, giữa trời và đất và tiểu thiên địa này đồng hòa vui tươi chính nó phải ý thức, nó mới thấy cái sự đó.

“Gắng tu thanh đẹp mới là

Người ngoan tại thế mình xa hiểu gần”

Chúng ta gắng tu tiến tới thanh đẹp sự sáng suốt vô cực vô biên trong đầu óc chúng ta mới là một người ngoan tại thế. Minh xa hiểu gần, biết cái sự tan tựu tựu tan, hiểu rõ cái gần cũng như cái xa thành ra không có động. Khi hiểu rồi là không động, con người không hiểu thì luôn luôn nó động, nhưng mà muốn hiểu phải làm, phải thực hành, còn các bạn không thực hành không bao giờ các bạn hiểu cái gì hết.

(còn tiếp)

*(Trích từ băng giảng của Đức Thầy –
Sài gòn ngày 7/8/1977)*

LÂN CUỐI ĐỨC THẦY VỀ T/V VĨ KIÊN

Hình trên là lúc Đức Thầy về thiền viện Vĩ Kiên ngày 10 tháng 10 năm 2008, cũng là lần cuối cùng, lưu luyến với bạn đạo chúng tôi đang ngồi đối diện.

Thứ Năm, khi được điện thư của bạn đạo Nam Cali thông báo “Đức Thầy sẽ đến thiền viện Vĩ Kiên chiều Thứ Sáu”, tôi liền lục tìm người để quá giang. Tai nạn làm kẹt xe suốt buổi sáng hôm trước không hề ảnh hưởng đến chúng tôi, xe chạy rất nhanh trên xa lộ, lên núi Arrowhead, rẽ sang Crestline, qua Cedarpines Park đến thiền viện thật sớm.

1. CHỜ

Nhiều bạn đạo đã đến trước giúp tu sinh nấu nướng và dọn dẹp thiền viện mới tân trang, rộng và đẹp. Trong phòng thiền còn tấm vải treo ngang “*ghi nhớ công ơn Đức Thầy và bạn đạo, ngày 4/5/2008*”, khi khánh thành tân trang.

Thiền xong, tôi được bạn đạo mời ăn trưa với bánh patê chay, rồi đi niệm hành nhiều vòng trong thời tiết đầu mùa Thu thật mát. Sau đó, tôi theo bạn đạo lên phòng thiền ngồi chờ Đức Thầy.

Đoàn lân Quang Minh gồm các bạn trẻ lo chuẩn bị múa lân. Hai anh lân lớn, hai cháu lân nhỏ, hai cô

địa, và một cô cầm trống nhỏ. Lân vào thiền viện cũng trở nên thanh tịnh.

2. ĐẾN

Xe chở Đức Thầy từ San Diego đến t/v vào lúc 5 hay 6 giờ chiều Thứ Sáu (tôi nhớ là 5 giờ nhưng có bạn đạo nói là 6 giờ). Rời đoàn lân, leo mấy chục bậc thang lên được phòng thì Đức Thầy phải nằm nghỉ khá lâu.

Bạn đạo xuống phòng ăn chiều, cơm mắm thái chay và rau. Súp được Bà Tám và Bác Bảy khen ngợi. Thiền viện Vĩ Kiên vốn nổi tiếng với món súp không đường, không muối, không tiêu, không ớt trong các khóa thanh lọc nhịn ăn súc ruột hồi 10 năm trước.

Độ 8 giờ rưỡi tối, khi bạn đạo đang ngồi thiền thì Đức Thầy từ trong phòng bước ra. Lúc ấy có từ 70 đến 80 bạn đạo từ California, Portland, New York, và cả Việt Nam mới qua. Những người đóng góp xây dựng thiền viện năm xưa nay cũng không còn bao nhiêu người. Để Đức Thầy khỏi nói

nhiều, bạn đạo đua nhau hát, hò, kể chuyện giúp vui.

Vài bạn đạo có chuyện riêng cần hỏi Đức Thầy cũng được thỏa mãn. Nhưng có một bạn đạo không tin là Đức Thầy bệnh nặng, nhất định hỏi Đức Thầy mấy câu về đạo pháp, mặc cho nhiều bạn đạo phản đối. Đức Thầy trả lời cho anh được khoảng 3 câu thì anh DNT, hội trưởng Nam Cali, ra ngăn lại (*sách Thực Hành Tự Cứu đều có câu trả lời*). Đến 10 giờ tối thì Đức Thầy vào nghỉ.

3. ĐI

Sau nửa khuya, khi bạn đạo đang ngồi thiền thì phái đoàn Đức Thầy xuống núi, tìm casino gần đó có bàn Roulette cho Đức Thầy nghỉ. Đến 7:30 sáng thì Đức Thầy về lại thiền viện, bắt tay vài bạn đạo gặp mặt.

Sáng Thứ Bảy, sau 11 giờ thì Đức Thầy ra gặp bạn đạo. Đức Thầy than thở “*đi chơi lạc mất Bà Tám, làm ơn đưa Đức Thầy về nhà!*” Anh T-H vội vã dắt Bà Tám đến ngồi kế bên. Nhiều bạn đạo đến chào Đức Thầy, sợ Đức Thầy không còn nhận ra mình! Chưa đến 12 giờ thì Đức Thầy nói “*Tôi gặp bạn đạo còn nhiều hơn người nhà, thôi để tôi về nhà*”. Bạn đạo San Diego đưa Đức Thầy rời thiền viện.

5 tháng sau, Đức Thầy từ phi trường Los Angeles về Việt Nam hai tuần thăm lại gia đình ở Quy Nhơn. 6 tháng sau nữa thì Đức Thầy rời xác.

Trong lần cuối cùng về t/v có tên mình, Đức Thầy đã cố gắng để ban cho bạn đạo có mặt một bữa ăn thịnh soạn, về cả vật chất lẫn thanh điển. Đây có thể coi như là “Di Huấn 2008 của Đức Thầy”: *tiếp tục tu, tôi không quên các bạn đâu.*

Thử nhớ lại vài mốc thời gian quan trọng nhất:

- Đức Thầy rời VN khoảng cuối năm 1978 (hay đầu năm 1979?), về lại VN đầu năm 2009.
- Đến Canada cuối năm 1979, mất tháng 9/2009: 30 năm.
- Tham dự đại hội Vô Vi quốc tế đầu tiên năm 1982 (California), đại hội cuối cùng năm 2008 (Montreal): 27 đại hội.
- Đi coi đất t/v Vĩ Kiên năm 1984, năm 1985 đặt viên đá đầu tiên, 1986 khánh thành, 2008 là lần cuối về thăm t/v.

*Khương bửu Võ
Los Angeles, ngày 22/8/2014*

Ngày Nay Năm Xưa

Hằng năm ngày này năm xưa cứ mỗi độ thu về là vùng Cali như mở Hội ăn mừng ngày Đức Thầy rời gót ngọc xa Montreal để tránh cái lạnh buốt giá và đến miền nắng ấm tiểu bang California.

Ai ai cũng nao nức chờ đón mùa thu kéo dài sang mùa đông rồi mùa Xuân lại về. Bạn đạo Nam Cali thi nhau nào là mở khóa sống chung, nào là mừng sinh nhật Đức Thầy, tưởng niệm giỗ Đức Tổ Sư, lễ Giáng Sinh, rồi đến tết Nguyên ĐánÔi những chuỗi ngày tuyệt vời không còn nữa.

Cũng ngày này năm nay Đức Thầy không còn nữa để lại cho tôi những kỷ niệm vui buồn nhớ thương thương. Hôm nay ngày 5 tháng 8 năm 2014 âm lịch nhằm ngày thứ sáu 29 tháng 8 dương lịch là ngày tưởng niệm Đức Thầy bỏ xác ra đi, chúng tôi khoảng 20 bạn đạo từ Westminster, Santa Anna tề tựu tại Thiền Đường Thanh Hòa San Diego chung thiên hướng về Đức Thầy quý yêu, trong không khí ấm áp đầy tình thương, lời thuyết giảng ngọt ngào như rót vào tai làm cả người tôi rung động, tôi tin chắc mỗi người trong chúng tôi ai cũng có những kỷ niệm không ít thì nhiều cũng được Đức Thầy dạy dỗ bằng điển quang cho nên giờ phút này ai cũng im lặng hướng tâm về Đức Thầy để hồi tưởng những gì mình đã sửa và đã được nhiều hồng ân của Người ân ban, trong giây phút linh thiêng này mỗi tâm hồn đều hướng về nguồn cội, nơi mà từ ngàn xưa mình đã rời xa nó để ta bà xuống thế gian mà không còn biết đường về nơi đó chan chứa tình thương, nơi đó

được bao trùm bởi ánh sáng vô cùng thanh nhẹ. Hướng đi đã có sẵn rồi chúng ta chỉ việc cố gắng hành và sửa để tâm hồn được thanh nhẹ mà về chốn Trời cao để được tắm trong biển yêu của Thượng Đế.

Sau khi Thiền Định đến mục dùng cơm trưa, những món ăn thanh đạm được những ngón tay khéo léo của các chị uốn nắn cuộn tròn thành gỏi cuốn, bánh xôi khúc thì rất nhiều kỷ niệm đối với tôi, có một hôm chúng tôi mời Đức Thầy đi ăn nhà hàng, vừa ngồi xuống chuẩn bị order thì có một bạn đạo chạy vào ôm Đức Thầy và nói nhỏ với Đức Thầy tôi không nghe rõ, sau đó Đức Thầy đứng dậy và nói : Đi về nhà ăn bánh gì màu xanh xanh da trời của con Hòa còn ngon hơn, tôi rất ngạc nhiên ủa sao Thầy lại biết mình làm bánh xôi khúc hôm qua. Tôi hí hửng mời Đức Thầy về nhà thưởng thức món ăn dân giả độc đáo của miền Bắc này. Đức Thầy rất vui khi nhìn thấy những viên bánh tròn tròn màu xanh của lá spinach được bao bọc một lớp gạo nếp trắng, tôi chợt nhớ những lời Đức Thầy giảng : Gạo và đậu xanh được hấp thụ bởi thanh khí điển của nhật nguyệt, rau có màu xanh da trời được vo tròn 2 hình 0 (*bên trong là vòng đậu xanh, bên ngoài là vòng bột nếp có pha lẫn màu xanh của lá*) tôi nghĩ cũng như mình đến đây bằng 0 rồi khi hết hạn rồi cũng về 0, không có gì hết, tất cả đều là tạm bợ. Quý bạn thấy không chỉ có một viên xôi bánh khúc thôi mà thật là phức tạp các bạn nhỉ. Còn nhiều món

nữa nào là bông hoa, trái cây toàn organic anh Tùng đem đến quá nhiều tôi phải năn nỉ bạn đạo đem về để từ từ thưởng thức mùi thanh thanh của trái thanh long, mùi ngọt lịm của đu đủ, lê, nho v...v...

Đức Thầy kính yêu,

Thấm thoát cũng hơn 5 năm rồi, ngày này năm nay mặc dù Đức Thầy bỏ xác ra đi nhưng trong lòng chúng con lúc nào cũng nhớ đến Thầy, nhớ đến đôi mắt hiền dịu mà trong hình chụp tại Việt Nam được bạn đạo bình chọn là TOP 10 trong năm 2009, những nụ cười duyên dáng của đôi môi bướm bướm, những lời giảng thật truyền cảm đã đi sâu trong tâm thức của mỗi chúng con, chúng con

không bao giờ quên và mãi mãi không bao giờ quên những hình ảnh đẹp này. Thầy ơi, những lời tha thiết khuyến tu của Thầy làm rung động con tim và làm cho lục căn lục trần phải quy hàng chủ nhân ông tất cả cùng nhau hướng về nguồn cội, nơi đó không còn đau khổ, nơi đó không còn chiến tranh, thù hận, ganh ghét mà chỉ có hào quang từ bi của Đức Thầy kính yêu và tình yêu thương vô bờ bến của Thượng Đế.

*Viết Tại Thiên Đường Thanh Hòa San Diego,
ngày 29 tháng 8 năm 2014
Hòa Thanh*

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

Hội Ái Hữu Vô Vi Đức Quốc thông báo

Vào ngày Đại Hội Đồng 30.08.2014 Hội AHVV Đức Quốc đã bầu Ban Chấp Hành nhiệm kỳ 2014-2016 gồm có các thành viên sau:

Hội trưởng: Trịnh Đình Oát
Hội phó nội vụ: Nguyễn An Khương
Hội phó ngoại vụ: Trần Xuân-Thu
Thư ký: Nguyễn Thị Anh Đào
Thủ quỹ: Nguyễn Văn Quan

Liên lạc e-mail: oattrinhding@yahoo.com

Chúng tôi xin thông báo đến các Hội Ái Hữu Vô Vi và Bạn Đạo thế giới được biết.

Kính bái
HAHVV Đức Quốc

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 1 tháng 6 năm 1980
MẤU ÁI 21

Bề trên chuyển hóa siêu âm
Giúp con hướng thượng tự tâm nguyên lai
Chuyển cho thâu đáo chơn tài
Chu trình tiến hóa ngày ngày dựng xây.

Tình thương chuyển hóa hằng ngày
Mẹ thương mẹ độ chuyển thầy đến con
Hồn con chẳng có hao mòn
Nếu con chịu sửa vẫn còn thanh cao.

Yêu thương chẳng có lòng vòng
Cùng chung đui tiến cùng tòng thiên cơ
Khai thông từ phút từ giờ
Ghét ghen tạo kẹt mắt mờ trí ngu.

Thương cha kính mẹ biết ơn
Tình Trời ban rải chẳng hờn chẳng đau
Cộng đồng hợp nhứt trước sau
Mau mau tự giác cùng nhau hợp hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Ba (tiếp theo)

ĐẠO ĐIỆN TRUNG NGHĨA VÀ ĐIỆN HIẾU THẢO

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

Đến đây chúng ta thấy rằng ở cõi trời người có hiếu cũng là người đặc đạo, chớ đâu có phải là tu cái pháp nào mới đặc đạo, thấy không? Mà ngày hôm nay chúng ta lại được có cái cơ duyên ngắn gọn, mượn cái pháp làm cho chúng ta được khỏe mạnh và để tự thức cũng là trở về với cái căn bản của sự hiếu thảo. Hiếu thảo chỗ nào? Thân xác của cha mẹ sanh ra, trước khi cha mẹ lìa thân tại thế cũng nhắc chúng ta những gì: “Con phải cố gắng bảo trọng thân thể của con”. Đó là hiếu thảo rồi, biết lo cho thân thể là các bạn biết tu, biết làm điều hòa, biết làm cho nó quân bình cơ thể, không có bệnh hoạn, sống yên vui hạnh phúc với tất cả, đó là cái chữ hiếu đối với cha mẹ và Trời Phật. Cho nên người tu về pháp lý Vô Vi nó có cái cơ hội rất nhiều để thức tâm, là trước hết chúng ta lo cho cái xác được yên ổn là cha mẹ yên, nếu mà các bạn tu làm cho cái xác càng ngày càng hủy hoại, đó là các bạn là người bất hiếu. Tu, cho nên cái phương thức hành pháp đã dạy rất rõ, làm cái gì đúng mức, không làm quá đáng, nhiều người làm quá đáng, như Soi Hồn từ năm phút tới mười lăm phút tới đa, họ làm tới bốn mươi lăm phút, rồi họ Soi Hồn tới một giờ. Rồi sau này một phút họ cũng không thêm soi nữa, thấy không? Cái đó là mất trật tự, còn làm Pháp Luân Thường Chuyển, dạy họ sáu hơi liên tục rồi họ làm tới 30 hơi, 40 hơi rồi tới sau làm 1 hơi cũng không làm, rồi chửi thầy, rồi khi họ tham thiền tùy sức họ tham thiền tới ba bốn tiếng rồi bữa sau họ cũng bỏ luôn, rồi họ chửi thầy dạy bậy. Cho nên khi mình làm bậy, làm sai đó là mình tự phản trắc lấy mình. Khi mình chửi thầy là tự mình hành hạ mình, cái

người đi trước dẫn đường vạch lối và luôn luôn giữ sức khỏe và cái thức bình đẳng đối diện với mình khi gặp người. Tại sao mình không hành đúng để mình hưởng cái hạnh phúc như người đã và đang hưởng? Tại sao mình đi ngược lại và mình chế pháp làm cho hư hao, tâm thần bất ổn, nên mới trở nên ngược ngạo chửi thầy. Người đời, tự họ làm sai nhiều quá, phạm phải luật, phản trắc lấy họ, cho nên họ phải chuốc lấy sự đau khổ. Cho nên chúng ta hạnh phúc lắm mới thấy rằng huynh đệ và người truyền pháp ở đây đều bỏ công xây dựng và giúp đỡ lẫn nhau, có anh chị em coi lại cái mức thờ của chúng ta nó đúng không, mà kể cả thầy cũng coi trần ra làm. Có những cái phương tiện khoa học đã nhắc nhở chúng ta tại sao chúng ta không học ngay những người thực hiện rõ rệt như vậy để chúng ta làm cho nó đúng. Rồi đâm ra làm cho có chừng, rồi hện lảo với lương tâm, nói tối nay tôi thiền ít quá, tôi hện với ông Tám mai tôi thiền hai tiếng, đó hứa lảo không hà, rồi tự gạt mình. Rồi bây giờ mình làm mình chịu không có hứa với ai hết, bây giờ nó đúng là thôi, thì tự nhiên con người nó khỏe. Người ta nói từ 5 tới 15 phút, mình làm từ 5 tới 15 phút là đủ rồi. Rồi cái Pháp Luân Thường Chuyển, bao nhiêu cái, từ 6 tới 12, thì mình có khả năng làm tới 12, không khả năng làm tới 6 là đủ rồi. Còn thiền định, là tùy khả năng của cơ thể, có thể ngồi lâu trong nhẹ nhàng mới ngồi lâu, mà ngồi lâu trong nặng nề thì không có ngồi được, phải xả. Đó là tại sao? Bên trong không thông, cho nên ngồi không có được nhẹ nhàng, bên trong thông thì luôn luôn ngồi nhập là định. Nhắm mắt là nó định. Tại sao nó nhập định? Nhập định là sao? Nhắm con mắt ngó trở lộn vô thì cái sự sáng suốt thanh tịnh nó nằm ở bên trong,

chúng ta không ngó bên ngoài nữa. Đóng cửa thể gian mở cửa thiên đường. Khi các bạn Soi Hồn là các bạn đóng cửa thể gian rồi đó, co lười răng kè răng, bịt mắt, chắn chỗ màng tang, rồi bịt lỗ tai, phải đóng không? Co lười răng kè răng là đóng cửa thể gian, cửa thể gian là bốn cửa đó mà nó thu thập thị phi bấy bạ, hờn giận đủ thứ, mà chúng ta đóng cái cửa đó rồi chúng ta mở ra sự thanh thản nhẹ nhàng. Mà khi chúng ta làm Pháp Luân cũng vậy,

hít nhẹ, hít đều, mà nhẹ thì nó sẽ tốt, khi chúng ta hít chúng ta không nghĩ, chúng ta đem cái nguyên khí của càn khôn vũ trụ vô trong cái cơ tạng và khai thông cơ tạng để cho nó trở nên nhẹ như nguyên khí đã hít vô thì nó thơ thới, nhẹ nhàng vô cùng chớ không có làm cái điệu ề ạch như tập thể thao rùm beng, rốt cuộc không làm được lâu, mà cái thơ thới đó là chúng ta học đạo.

(còn tiếp)

